

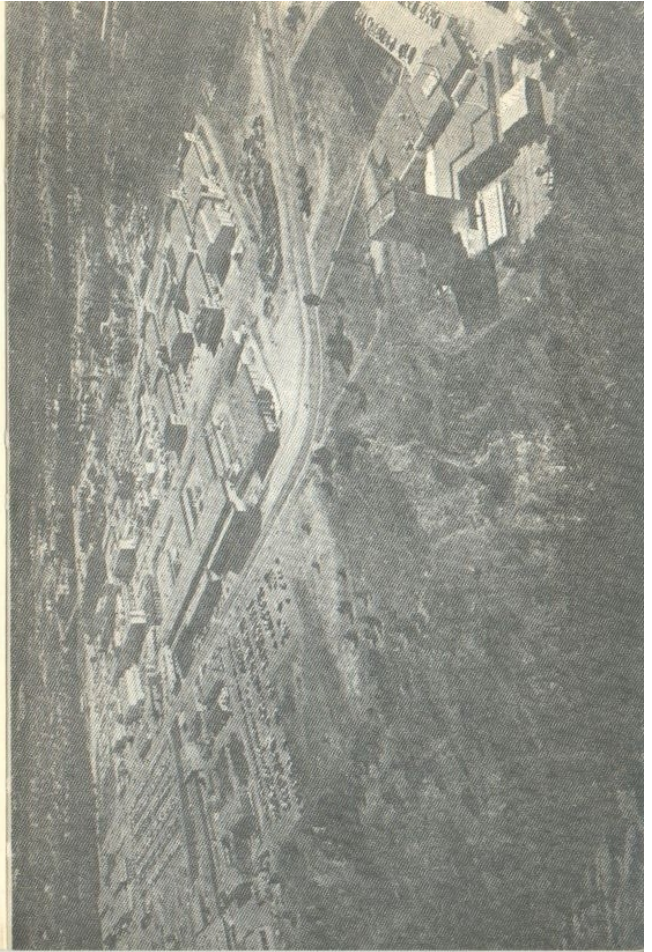
ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ
ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ
ΚΑΙ ΤΟ
ΣΦΡΑΓΙΣΜΑ

Ο καθηγητής Keith Farrell του Πανεπιστημίου της Πολιτείας Ουάσιγκτων, είναι ο υπεύθυνος του κέντρου σφραγίσματος στο LOS ALAMOS. Έδω τόν βλέπουμε μπροστά από ένα Laser.

Ἡ φωτογραφία πού βλέπετε στήν προηγούμενη σελίδα δείχνει τὰ ἐπιστημονικά ἐργαστήρια τοῦ Los Alamos στό New Mexico τῶν Η.Π.Α. Ἐκεῖ οἱ ἐπιστήμονες τοῦ κέντρου σέ συνεργασία μέ τὸ κράτος τῶν Η.Π.Α. τμήμα Ὑγιεινῆς τῶν φυτῶν καὶ ζώων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πραγματοποιοῦν τὸ σφράγισμα Ζώων. Λένε πὼς σκοπὸς τους εἶναι νὰ ξέρουσιν πού βρίσκεται τὸ κάθε σφραγισμένο ζῶο σὲ ὁποιαδήποτε στιγμή. Ἔχουν σφραγιστεῖ σὲ πειράματα χιλιάδες ζῶα κάθε εἴδους. Ψάρια, καβούρια, φώκιες, φάλαινες, πύθιοι, ποντίκια κ.λ.π. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ τοῦ σφραγίσματος ἔχει ἄπειρες δυνατότητες σύμφωνα μέ τοὺς ἐρευνητὲς ἐπιστήμονες. Μπορεῖ νὰ περιλάβει ὅλα τὰ ζῶα τοῦ πλανήτη ἀκόμα καὶ τὰ οἰκιακά. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ ἔχουμε ἐφαρμογὴ σὲ αὐτοκίνητα καὶ σὲ ὅτιδήποτε κινεῖται. Μεγάλη στιγμή γιὰ τὸ κέντρο σφραγίσματος τοῦ Los Alamos ἦταν ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1976. Τότε κατόρθωσαν νὰ σφραγίσουν μοσχάρι ὥστε οἱ ἐκπεμπόμενες ἀπὸ τὸ σφράγισμα ἀκτίνες νὰ μποροῦν ἀπὸ εἰδικὸ δορυφόρο πού βρίσκεται στό διάστημα νὰ ἐντοπιστοῦν μέ πολὺ μεγάλη ἀκρίβεια. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μποροῦν νὰ παρακολουθοῦν ὁποιοδήποτε σφραγισμένο ἀντικείμενο καὶ ἀνὰ πᾶσα στιγμή νὰ ξέρουσιν πού βρίσκεται. (Τὸ σφράγισμα αὐτὸ διευκολύνεται μέ ὑποδόρια ἐμφυτευμένο ἀναμεταδότη ἀναγνώρισης). Τὸν Φεβρουάριο τοῦ ἴδιου χρόνου εἶχε γίνει ἐμφύτευση τοῦ πρώτου ἐγκεφαλικοῦ πομποῦ σὲ ἄνθρωπο σύμφωνα μέ τὸν καθ. Heath τῆς Νευρ. καὶ Ψυχιατρικῆς στό πανεπ. Tulane στήν Νέα Ὀρλεάνη. Μὲ τὴν μαρτυρία τ. πράκτορα τῆς CIA στὸν συγγραφέα STEELE ἐπιβεβαιώθηκε ἡ συμμετοχὴ τῆς CIA στὰ πειράματα.

Σεβασμιώτατε

Ὁφείλω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ δημοσίως διὰ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν τιμὴν πού μοῦ ἔκανάτε νὰ ὁμιλήσω* στοὺς ἀδελφούς τῆς Καβάλας. Ὁφείλω δὲ νὰ κάνω καὶ μίαν δημοσίαν ἐξομολόγησιν. Δὲν ἤθελα νὰ ἔρθω, καὶ ὁ κύριος λόγος ἦταν ὅτι ἐνωθῆ τὸν ἑαυτὸ μου ἀνίκανο καὶ ἀνάξιο νὰ ὁμιλήσῃ στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ τῆς πόλης σας. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ πολλὰς προϋποθέσεις, τίς ὁποῖες ἐγὼ, ἕνας ἀπλὸς μοναχὸς δὲν μπορῶ νὰ ἐκπληρώσω οὔτε κατ' ἐλάχιστον.

Ὁ γέροντάς μου ὁμῶς βλέποντας ὅτι ἡ πρόσκλησις προήρχετο ἀπὸ ἕναν Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀναλογιζόμενος τὸ γραφικὸν «Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ (συμφέρον) ζητεῖται ἀλλὰ τοῦ ἐτέρου» (Α. Κορ. Ι 24) ἀκόμη δὲ ἀναλογιζόμενος ὅτι ὅλοι εἴμεθα μέλη Χριστοῦ, μοῦ ἔδωσε τὴν ἐντολὴ καὶ τὴν εὐλογία νὰ προετοιμασθῶ γιὰ τὴν ἀποφινὴ μας συνάντησιν.

Ἀπὸ πολὺ καιρὸ μέ βασάνιζε ἡ σκέψις ὅτι κανένας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ προσθέτῃ ἄλλα βάρη στοὺς ὤμους τῶν ἀδελφῶν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἑλαφρὸ ζυγὸ πού θέτει ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς στὸν καθένα μας. Τὰ πρόσθετα βάρη ἦταν ἔργα τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Φαρισαίων. Ἐμεῖς ἔχουμε ἀποστολή, ὅταν τὸ καλεῖ ἡ περίστασις,

* Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἐγινε στήν Καβάλα στίς 4-4-1987 κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ.κ. Προκοπίου.

νά παρουσιάσουμε αὐτὸν τὸν ἐλαφρὸ σταυρὸ τοῦ Κυρίου μας. «Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου εἶναι ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. (Ἦσ. μ. 1).

Ἐχοντας αὐτὰ ὑπ' ὄψιν, ἀνεζήτησα τὸ ὕλικό τοῦ θέματός μου στοὺς παλαιούς καὶ νεωτέρους Πατέρας τῆς ἐκκλησίας μας. Τὸ νὰ παρουσιάσω σὲ σᾶς δικές μου γνώμες καὶ πεποιθήσεις, ἀφοῦ ἀκόμη δὲν εἶμαι καθαρὸς πνευματικά, αὐτὸ θὰ ἦταν καὶ γιὰ σᾶς ἐπιβλαβές καὶ γιὰ μένα ἐπικίνδυνον. Διότι λέγει ὁ "Αγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «Καθαρτέον πρῶτον, εἶτα τῷ καθαρῷ προσομιλητέον».

Γι' αὐτὸ πρὶν ἀρχίσω τὴν ἀνάπτυξη τοῦ θέματός μου παρακαλῶ θερμῶς νὰ ἔχω τὴν εὐχὴ ὅλων σας, ἀπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου μέχρι καὶ τοῦ νεωτέρου.

Ἐφερα ὅπως βλέπετε μερικὰ βιβλία ποὺ χρησιμοποιοῦ γιὰ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ στὴν καλὴ σας περιέργεια καὶ στὴν ἀγάπη σας πρὸς αὐτὰ καὶ στὸ τέλος τῆς ὁμιλίας μπορεῖτε νὰ ρηθῆτε γιὰ νὰ τὰ δεῖτε ἀπὸ κοντά. Ἐδῶ μέσα εἶναι θησαυρισμένη ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἡ θεολογία τῶν Πατέρων. Ὑπάρχουν καὶ πάρα πολλὰ ἄλλα. Εἶναι τὰ βιβλία ποὺ γίνονται ὁδηγὸς στὴν πίστη καὶ τῇ ζωῇ τῶν Χριστιανῶν. Ἀ ὑ - τ ἄ, ποὺ εἶναι γραμμένα ἀπὸ τοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ὁδηγοῦν πρὸς τὴν Ἀλήθεια, τὸν Χριστὸ καὶ ὄχι ἡ ἀυθαίρετη καὶ προσωπικὴ γνώμη τοῦ καθενός.

Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ὑπάρχει μιὰ μερίδα μορφωμένων ἐπιστημονικὰ στὴ θεολογία, ποὺ μὲ τοὺς τίτλους τους προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν γνώμη τους στὴν Ἐκκλησία. Μπαίνειν στὰ γραφεῖα τους καὶ σὲ ἐντυπωσιάζουν τὰ πολλὰ ράφια μὲ τὰ διάφορα βιβλία

καὶ τοὺς ποικίλους τίτλους. Πράγματι, ἓνας τέτοιος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ πολλά. Ἴσως ὅμως μόνον ἐπιστημονικά. Ἴσως νὰ μὴν ἔχη περάσῃ ἡ γνώση ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλο στὴν καρδιά. Καὶ βέβαια ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀπορρίπτει τὴν γνώση. Κάθε ἄλλο. Ἐπιζητεῖ ὅμως τὴν κατὰ Θεὸν γνώσιν. Διότι ὑπάρχει καὶ γνώσις δαιμονική. Δυστυχῶς, ἔχω γνωρίσει στὴν Εὐρώπη καὶ πῶς πολὺ στὴν Ἀμερικὴ καθηγητὰς θεολογίας μὲ τίτλους καὶ ντοκτορά ἀλλὰ ἄθεους. Ἡ ζωὴ τους καὶ πολλὰς φορὰς οἱ διαλέξεις τους ἀπῆχον πολὺ ἀπὸ τὴν χριστιανικὴ ἀλήθεια καὶ ζωὴ.

Στὴν ἐρημο τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ζοῦμε, φθάνον πολὺ λίγα νέα καὶ αὐτὰ καθυστερημένα. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ νέα μοῦ ἔδωσαν τὴν ἀφορμὴ νὰ διαλέξω τὸ θέμα μου.

Αὐτὸ τὸν καιρὸ ἔφτασαν στ' ἀφτιά μας πρωτόκουστα καὶ ἀπαράδεκτα πράγματα. Εἰπώθηκε ὅτι «δὲν πρέπει νὰ ἀσχολοῦμαστε μὲ τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν ἐπειδὴ ἡ Ἀποκάλυψη εἶναι ἓνα σφραγισμένο βιβλίον». Ἐπίσης λέχθηκε ὅτι «ὁ Χριστιανὸς μπορεῖ νὰ πάρῃ ἔξωτερικά, στὸ μέτωπο ἢ στὸ χεῖρ τὸ σφράγισμα τοῦ Ἀντιχρίστου, μόνον ἔσωτερικά νὰ μὴν ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸ καὶ θὰ ἔχη τὴ συνειδήσιν του ἡσυχῇ. Ἀκόμη, ἀναφέρθηκε ὅτι «ὁ Χριστιανὸς ἀφοῦ σφραγισθῇ μπορεῖ νὰ βάλῃ ἐπάνω στὸ σφράγισμα ἓνα σταυρὸ καὶ δια θὰ εἶναι τακτοποιημένα».

Ὅμως ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ἱστορία τῶν ἁγίων καὶ τῶν μαρτύρων καὶ κυρίως ἡ Ἁγία Γραφή -ὅπως τὴν ἐρμηνεύουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ ὄχι ὁ καθένας αὐθαίρετα- μᾶς λέγουν ἄλλα πράγματα.

1. Για τὰ μέλλοντα συμβαίνειν...

Ὁ ὄμιλος ὁ Κύριος ἔχει μόνο μᾶς προτρέπει, ἀλλὰ καὶ μᾶς παροτρύνει νὰ παρατηροῦμε «τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν». Καὶ ἐὰν ἤθελε σήμερα νὰ μᾶς μιλήσῃ θὰ μᾶς ἔλεγε: «Μὲ τὰ ραντάρ, τοὺς δορυφόρους καὶ τὶς μετεωρολογικὰς ὑπηρεσίας γνωρίζετε «τί καιρὸ θὰ κάνει αὐριο». Αὐτὰ τὰ προσέχετε καὶ τὶς πλὴν πολλές φορές δὲν ἀστοχεῖτε. Τὰ σημεῖα ὅμως τῆς παρουσίας καὶ γενικὰ τῶν ἐσχάτων ἡμερῶν γιατί δὲν τὰ παρατηρεῖτε»;

2. Ἡ «Ἀποκάλυψη» τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου εἶναι βέβαια «βιβλίον ἐσφραγισμένον». Οἱ Πατέρες ὅμως ἐν Συνόδῳ κανόνισαν νὰ εἶναι ἀπὸ τὰ ἀναγνωσκόμενα βιβλία. Τότε τί θέση ἔχει μέσα στὸν Κανόνα τῆς Κ. Διαθήκης;

3. Γνωρίζουμε ἄλλωστε ὅτι γιὰ τὴν Α' Παρουσία τοῦ Κυρίου μας ὑπάρχουν στὴν Π. Διαθήκη 300 προφητεῖες ποὺ μὲ πολλὴ προσοχὴ τὶς διάβαζαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ἄλλ' ἔταν ἤρθε ὁ καιρὸς καὶ ἐκπληρώθηκαν αὐτὲς οἱ προφητεῖες στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, οἱ θεολόγοι τοὺς τὶς παρερμήνευσαν καὶ τὶς ἀπέρριψαν. Καὶ χάθηκαν αὐτοὶ καὶ ὅσοι τοὺς πίστεψαν.

Στὴν Καινὴ Διαθήκη ὑπάρχουν παραπάνω ἀπὸ 500 προφητεῖες γιὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία. Δὲν θὰ ἔπρεπε οἱ πιστοὶ νὰ τὶς προσέχουν; Τότε γιατί καὶ γιὰ τοιοῦς γράφτηκαν; Καὶ γιατί ἡ πρώτη ἐκκλησία ἔχει ἀπλῶς τὶς πρόσεγε ἀλλὰ ἀνέντιες μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐσχολογικὸ κλίμα;

Ἔρχομαι τώρα στὸ θέμα τοῦ χαράγματος.

Στὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο στὸ κεφ. 13 στὸ στ. 38 διαβάζουμε ἄ' Ἀλήθεια, ἀλήθεια σοῦ λέγω, πρὶν

λαλήσει ὁ πετεινὸς θὰ μ' ἔχῃς ἀπαρνηθῆ τρεῖς φορές». Μιλᾷ ὁ Κύριός μας. Ὁ προηγουστὴς Θεὸς λέγει στὸν Ἄπ. Πέτρο ὅτι θὰ τὸν ἀρνήθῃ. Καὶ εἶναι γνωστὸ πὼς ὁ Πέτρος Τὸν ἀρνήθηκε.

Αὐτὴ ἡ τρίτη ἄρνηση, ἔτσι χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Κύριο -τοῦ Ἄπ. Πέτρο ἦταν ἐσωτερικὴ ἢ ἐξωτερικὴ; Αὐτὸ ποὺ μπορούμε νὰ ποῦμε μὲ βεβαιότητα εἶναι ὅτι ἦταν τουλάχιστον ἐξωτερικὴ. Μόλις λάλησε ὁ πετεινὸς γύρισε ὁ Κύριος καὶ κοίταξε τὸν Πέτρο. Ἐκεῖνος κατάλαβε ὅτι καὶ ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ πράξη ἦταν ἄρνηση. Τί κάνει ἀμέσως; «Ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς». Μήπως εἶπε στὸν ἑαυτό του «Δὲν πειράζει αὐτὰ ὅλα εἶναι ἐξωτερικά. Λόγια εἶναι, τὰ πῆρε ὁ ἀέρας. Εἶπα, ξεῖπα. Ἡ ψυχὴ μου μετράει τί λέει» ὅπως θὰ λέγαμε ἐμεῖς σήμερα; Μήπως ἀνέπαισε μὲ ψευτιὲς καὶ φτηνὰς δικαιολογίας τὴ συνειδήσῃ του; Ὁχι. Ἀλλὰ, «Ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς».

Ἐὰν ἓνας λόγος χαρακτηρίζεται σὰν ἄρνησις ἀπὸ τὸν Δεσπότη Χριστὸ καὶ ἡ ἐνοῦμησή της φέρνει στὰ μάτια τοῦ Ἄπ. Πέτρο πικρὰ δάκρυα μετανοίας, πὼς πρέπει νὰ χαρακτηρίζεται μία ἀνεξίτηλη σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου στὸ χέρι ἢ στὸ μέτωπο τοῦ χριστιανοῦ; Τί τιμωρία θὰ ἐπιφέρῃ; Τί θὰ πῇ, τὴν φέρει ἐξωτερικὰ στὸ σῶμα καὶ ἔχει ἐσωτερικὰ στὴν ψυχὴ;

Στὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννου, στὰ κεφ. 14, 16 καὶ 20 μιλάει καθαρὰ γιὰ θηρίο καὶ γιὰ χάραγμα στὸ μέτωπο ἢ στὸ χέρι. Ἀλληγορικὴ ἐρμηνεία δὲν χωράει ἐδῶ. Εἶναι σαφῆ τὰ πράγματα. Μιλᾷ ὅτι δὲν θὰ

μπορής να πουλάς και να αγοράζεις αν δεν έχεις αυτό το χάραγμα.

Για να δούμε σήμερα τί συμβαίνει στον πλανήτη μας. Τί σημεία έχουμε, πού και πώς εφαρμόζονται και ποιές είναι οι μελλοντικές τους προοπτικές και εξελίξεις.

Θά σ'ας πώ κάτι απ' την επιστήμη μου.

Ἀχρήματη κοινωνία - πιστωτικές κάρτες

Ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ '60 στὸ ἐξωτερικό, πιστωτικές ἐταιρείες - ἐταιρείες πετρελαιοειδῶν, ἀλυσιδὲς πολυκαταστημάτων και Σουπερμάρκετ κατέκλυσαν τὴν ἀγορὰ μὲ πιστωτικές κάρτες.

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ συνεχίστηκε και στὴ δεκαετία τοῦ '70. Ἔτσι ὁ κόσμος συνήθισε στὴ χρῆση τῆς πολὺ «ἀθώας» πιστωτικῆς κάρτας.

Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας τοῦ '80 ἀρχίζει ἡ ἐπικράτηση ὁρισμένων πιστωτικῶν καρτῶν, τῆς VISA, τῆς MASTERCARD και τῆς AMERICAN EXPRESS. Ἡ πιστωτικὴ κάρτα εἶναι ἓνα κομμάτι πλαστικὸ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ κατόχου και ὁρισμένα ἄλλα στοιχεῖα ἐπάνω τῆς.

Οἱ κατασκευαστές - ἐκδότες πιστωτικῶν καρτῶν διαφήμιζαν τὸ 1981 στὴν Ἀμερικὴ τὴ μεγάλη τους ἐπιτυχία. Ἡ DEXLER TECHN CORP εἶχε ἐφεύρει μίαν λωρίδα πλάτους 1,25cm και μήκους 7,5cm ἡ ὁποία μπορούσε νὰ φέρη τότε 100.000 λέξεις, ἓνα ὀλόκληρο βιβλίο. Τί θὰ γράψουν σ' αὐτὴ τὴ λωρίδα; Ὁ μέσος Ἀμερικανὸς κάνει 12 ἐμπορικὲς συναλλαγές τὸ μῆνα μὲ ἀντίστοιχες ἐγγραφές στὴν κάρτα του. Τί θὰ γίνῃ μὲ τὸ ὑπόλοιπο ἄγραφο κομμάτι. Λένε ὅτι μποροῦν νὰ περάσουν τὸ ἱατρικὸ δελτίο τοῦ κατόχου,

τὸ στρατολογικὸ του μητρώο, τὸ ποινικὸ του μητρώο και ἄλλα στοιχεῖα. Ἀνάλογα μὲ τὸ ποιὸς κυβερνᾷ και τὸ πῶς κυβερνᾷ γεμίζει ἢ ὄχι ἡ κάρτα σου και ὅλα αὐτὰ τὸ 1981.

Τὰ ὑποκαταστήματα τῶν τραπεζῶν στὸ ἐξωτερικὸ κλείνουν τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο και ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὰ κομπιούτερ ἐπὶ τοῦ τόπου πωλήσεως, τίς γνωστές μας ἄλλοτε ταμειακὲς μηχανές. Αὐτὰ τὰ κομπιούτερ, ἀμέσως μετὰ τὴν ἄθροιση τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων πού ἀγοράστηκαν, δέχονται σὲ μίαν εἰδικὴ σχισμὴ τὴν πιστωτικὴ κάρτα και ἀφοῦ ἐλέγξουν ἐὰν ὑπάρχει ὑπόλοιπο χρημάτων στὸν λογαριασμὸ καταθέσεών σας, ἀφαιροῦν αὐτομάτως τὸ ποσὸ τῶν προϊόντων πού ἀγοράστηκαν ἀπὸ τὴν κάρτα σας και πιστώνουν τὸν λογαριασμὸ τοῦ καταστήματος στὴν τράπεζα.

Αὐτὰ τὰ κομπιούτερ, οἱ ταμειακὲς μηχανές εἶναι σχεδιασμένα νὰ πᾶνε ἓνα βῆμα πιὸ μπροστά. Ἐχουνε τὴν δυνατότητα ἀντὶ νὰ δέχονται στὴν εἰδικὴ σχισμὴ τὴν πιστωτικὴ μας κάρτα, νὰ ἀνιχνεύουν τὰ σημάδια πού θὰ ἀπαιτοῦνται νὰ εἰσχωρήσουν στὸ σῶμα μας δηλ. τὸ σφράγισμα γιὰ τὸ ὄποιο ὀμιλεῖ ἡ Ἀποκάλυψη.

Αὐτὸ θὰ ἐξαλείψῃ, λένε, τὴν πρόσθετη κίνηση πού πρέπει νὰ κάνῃ ἡ ταμία παίρνοντας τὴν πιστωτικὴ σας κάρτα και βάζοντάς τὴν στὴν εἰδικὴ σχισμὴ τοῦ μηχανήματος. Βλέπετε ὅλες οἱ δικαιολογίες γιὰ τὸ σφράγισμα εἶναι «εὐλογες», (λογικές) οικονομικῆς φύσεως και δὲν θίγουν τὸ πιστεῦο τοῦ ἀνθρώπου μέχρι τὴν ὥρα πού θὰ ῥθεῖ ὁ Ἀντίχριστος. Ἡ ταυτότητά μας θὰ μᾶς ποῦν ἴσως μπορεῖ νὰ χαθῇ, νὰ κλαπῇ, νὰ ξεχαστῇ, τὸ χέρι και τὸ μέτωπο ποτέ.

Ο άνοιχτός χειρὸς είναι τώρα μιὰ ζωντανή πραγματικότητα. Αυτό δήλωσε ένας σημαίνων τραπεζίος ὁ κ. Lowell Brisben, στις 31 Μαρτίου τοῦ '80 σὲ ἕνα μεγάλο ἀνεξάρτητο σταθμὸ τηλεόρασης.

Ὅμως πιστεύω ὅτι ἐσκεμμένα ἔχουν ἐπιτρέψει νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένα τρωτὰ σημεῖα στις κάρτες, ὥστε σήμερα σὲ ὀρισμένα μέρη τοῦ κόσμου, ὅπως στὴ Γαλλία, κάθε χρόνο γίνονται ἠλεκτρονικὲς ληστείες καὶ κλοπὲς ποὺ ἀνέρχονται σὲ ἑκατομμύρια φράγκα.

Γιατὶ τὰ εἴπαμε αὐτά; Διότι μεθ'αὐτοῦ ἡ πιστωτικὴ μας κάρτα, ἡ ταυτότητα, τὸ διαβατήριό μας κι ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα θὰ εἶναι ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ πράγμα. Στὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως ὅπου δημοσιεύτηκε ὁ νόμος γιὰ τὴν καινούργια μας ταυτότητα ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς: "Ἄρθρο 2 παράγρ. 4. Ὁ Ἑνιαῖος κωδικὸς ἀριθμὸς μητρώου ἀποτελεῖ τὸν ἀριθμὸ τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων, τοῦ δελτίου ταυτότητας, τοῦ ἐκλογικοῦ βιβλιαρίου, τοῦ διαβατηρίου, τοῦ ἀσφαλιστ. βιβλιαρίου, τοῦ φορολογικοῦ μητρώου, τῆς ἄδειας ἰκανότητος ὁδηγοῦ, τοῦ μητρώου ἀρρένων, τοῦ Προξενικοῦ μητρώου, τοῦ δημοτολογίου καὶ τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου. Τὸ μόνο ποὺ δὲν ἀναφέρεται εἶναι τὸ διαβατήριο = ταυτ. καὶ ἀριθμὸς καταθέσεων.

ὑποθέτω ὅτι οἱ ἀρχὲς ποὺ ἐφαρμόζονται σὲ ἕνα ζῶο λειτουργοῦν καὶ σὲ ὅποιοδήποτε ἄλλο ζῶο. Στὴν πράξη ἔχω προσπαθήσει νὰ δημιουργήσω διάφορα προγράμματα ὥστε νὰ ἀριθμῶσω ὅλα τὰ ζῶα στὸν κόσμο. Καὶ θεωρητικῶς εἶναι πιθανὸ χρησιμοποιώντας αὐτὲς τίς ιδέες νὰ περιλάβω στὸ πρόγραμμά μου τὸν ἄνθρωπο σὰν κάποιον ἄλλο ζῶο. Εἶμαι σίγουρος ὅτι θὰ

προέλθουν, θὰ παρουσιαστοῦν διάφοροι τρόποι γιὰ τὴ δημιουργία προγραμμάτων ἀτομικῆς ταυτότητας κάθε ἀνθρώπου ποὺ θὰ ἀντιπροσωπεύουν ὀρισμένες πληροφορίες γιὰ τὸ ἄτομό του. Keith Farell Washington State University.

Ὅποσδήποτε ὑπάρχει ἕνα διεθνὲς δίκτυο, τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι νὰ δημιουργήσῃ ἕνα παγκόσμιο σύστημα οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, ποὺ θὰ βρίσκεται σὲ ἰδιωτικὰ χέρια ἱκανὸ νὰ κυριαρχήσῃ στὸ πολιτικὸ σύστημα κάθε χώρας καὶ στὴν παγκόσμια οἰκονομία.

Ἡ ἐφηρησμένη στρατηγικὴ τους υλοποιεῖται μὲ τὸ νὰ δώσουν σὲ κάθε ἄτομο στὴ γῆ καὶ σὲ κάθε ἀντικείμενο ἄξιας κατ' ἀρχὴν μιὰ ταυτότητα.

Ἡ φάσις Νο 1 ἄρχισε τὸ 1970 μὲ μιὰ συνειδητὴ προσπάθεια νὰ δοθῇ ταυτότητα σὲ κάθε προϊόν στὸ ἐπίπεδο τοῦ κατασκευαστοῦ μὲ ἕνα ἀριθμὸ ποὺ θὰ γραφόταν πάνω σ' αὐτό. Ἔτσι δημιουργήθηκε ὁ γραμμωτὸς κώδικας.

Ἡ φάσις Νο 2 ἄρχισε τὸ 1973 μὲ μιὰ προσπάθεια νὰ δοθῇ ταυτότητα μὲ γραμμωτὸ κώδικα σὲ κάθε ἄνθρωπο στὴ γῆ. Τὸν κύριο ρόλο σ' αὐτὴ τὴ φάση τὸν παίζουν οἱ κυβερνήσεις, οἱ τράπεζες καὶ οἱ ἐταιρεῖες πιστωτικῶν καρτῶν.

Στὴ φάση Νο 3 γίνεται μιὰ προσπάθεια νὰ προσδιοριστῇ κάθε τί παγκοσμίως, εἴτε κινητὸ εἴτε ἀκίνητο π.χ. Μία ἀποσκευὴ, ἕνα ἄλογο κούρσας, ἕνα αὐτοκίνητο.

Σ' αὐτὴ τὴ φάση οἱ στατιστικὲς ὑπηρεσίες τῶν κυβερνήσεων τῶν χωρῶν εἶναι υπεύθυνες γι' αὐτὸ τὸ ἐγχεῖρημα.

Χρήματα γιὰ τίς ἐρευνες ξόδεψαν ἐκτός τῆς Ἀ-

μερικανικής κυβερνήσεως, οι 'Αεροπορικές εταιρείες και ιδιώτες έρευνητές.

'Επί μία δεκαετία τὰ έργαστήρια τοῦ Los Alamos στὸ New Mexico χρηματοδοτοῦντο γιὰ τὴν τελειοποίηση τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητος καὶ τοῦ σφραγίσματος. Μὲ τὴ φαντασία μου ἔλεγα ὅτι τὰ έργαστήρια αὐτὰ θὰ ἦταν μὴ αἰθουσα. Ἡ φωτογραφία ἕμως πού παρέλαβα πρὶν λίγο καιρὸ μὲ διέψευσε καταγωδῶς.

Στὸ Λουξεμβούργο ὑπάρχει ἓνα τριώροφο κτίριο τῆς EOK. Διευθυντὴς του εἶναι ὁ κύριος ἀναλυτὴς καὶ σχολιαστὴς τῆς EOK Dr. Hanrick Eldeman. Τὸ κτίριο αὐτὸ στεγάζει τὸ μεγαλύτερο κομπιούτερ τοῦ κόσμου. Εἶναι ἓνα γιγαντιαῖο αὐτοπρογραμματιζόμενο computer τῆς εταιρείας BURROUS. Ὁ Dr Eldeman τὸ ὀνομάζει χαϊδευτικὰ «τὸ Θηρίο». Ἔχει τὴν ικανότητα νὰ φακελώσει ἠλεκτρονικὰ 5 δισ. ἀνθρώπου. (Σημ. Ἡ EOK σήμερα δὲν ξεπερνᾷ τὰ 400 ἑκ.). Ὅπως δῆλωσε ὁ ἴδιος ἔλαβε τὴν ἐντολὴ νὰ δώσῃ μία τριεξαψήφιο μονάδα, ἓναν 18ψήφιο ἀριθμὸ σὲ κάθε ἀνθρώπο στὴ γῆ. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἄρχισε τὸ 1976.

Ὁ ὅποιοςδήποτε ἠλεκτρονικὸς θὰ μᾶς ἔλεγε ὅτι εἶναι πάρα πολὺ εὐκόλο, χρειάζεται μόνο μία ἀπλὴ τηλεφωνικὴ γραμμὴ γιὰ νὰ μεταφέρονται οἱ πληροφορίες πού ἔχει καὶ θὰ ἔχει τὸ κομπιούτερ τοῦ ὑπ. ἐσωτερικῶν γιὰ τὸν καθένα μας στὶς Βρυξέλλες ἢ στὸ Λουξ. Εἶπα Βρυξέλλες διότι στὸ κτίριο τῆς EOK ἐκεῖ βρίσκεται ἓνα ὅμοιο κομπιούτερ μὲ αὐτὸ τοῦ Λουξ. Σὲ περίπτωσι βλάβης ἢ δολιοφθορᾶς τοῦ ἐνὸς ὑπάρχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα στὸ ἄλλο.

Ταχύτης ἐπεξεργασίας στοιχείων. "Ἐνα ναυσεκόντ 1/100.000 τοῦ sec. τὸ 1981.

Πρὶν φύγουμε ἀπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο θὰ ἤθελα νὰ ἐφιστήσω τὴν προσοχή σας σὲ τρία πράγματα. 1) Τί ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ διαβάζετε. Ὑπάρχουν συγκροτήματα ἐκδοτικὰ πού εἶναι μασωνοκρατούμενα καὶ προσπαθοῦν νὰ διαμορφώσουν τὴν κοινὴ γνώμη. Μακριὰ ἀπ' αὐτά. 2) Παγκοσμίως ὑπάρχει μία τεράστια προσπάθεια διαφθορᾶς τῆς κρατικῆς μηχανῆς, τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τῶν δικαστικῶν, τῶν τελωνιακῶν κ.λ.π. Ὅσοι ἀντιστέκονται σ' αὐτὴ τὴν διαφθορὰ ὑφίστανται χίλιες δύο καταπίεσις, ἀπειλές. Ὁ δικαστὴς Βιτόριο Ὀκάρσο πού ἀπεκάλυψε τὴ στενὴ συνεργασία τοῦ Βατικανοῦ, τῆς Μαφίας καὶ τῆς διαβόητης Μασωνικῆς Στῶς P-2 βρέθηκε οἰκτρὰ δολοφονημένος στὶς 10-6-79. 3) Γιὰ νὰ κάνουν τοὺς λαοὺς ὑποχρῆσιό τους οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις ἐξαγοράζουν τίς διάφορες ἐμπορικὲς τράπεζες ὥστε τελικὰ νὰ υποχρεώσουν τὸν κόσμον στὶς πιστωτικὲς κάρτες στὴν ἀχρήματη κοινωνία καὶ στὸ σφράγισμα.

Αὐτὲς ὅλες οἱ πληροφορίες μοῦ ἤρθαν ἀπὸ ἐξω ἀπὸ τὸν κόσμον.

Καιρὸς νὰ γυρίσουμε πίσω στὸ σπῆτι μας στὴν μάνα μας τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ἀναπαυτοῦμε κοντὰ τῆς. Νὰ τί μᾶς λέει.

Ὁ Χριστὸς καὶ ὁ διάβολος εἶναι τὰ δύο ἀντίθετα. Ὁ Χριστὸς Θεός, ὁ διάβολος ἓνα ξεπεσμένο, ἀξιοθρήνητο κτίσμα. Δὲν ὑπάρχει τίποτε κοινὸ μεταξὺ τους. Ὁ Χριστὸς ἤρθε νὰ καταργήσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. Ποτέ Του καὶ ιδιαίτερα εἰς τὴν ἑνσαρκὴ ἐπίγειο ζωὴ

Του, που την έζησε εκτός των άλλων και για να είναι παράδειγμα σε μᾶς, δὲν συμβιβάστηκε με τὸ διάβολο. Καὶ αὐτὸ ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἐμᾶς. Στὴν Ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας λέει «Ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρός, καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε κρύος, θὰ σὲ ξεράσω ἀπὸ τὸ στόμα μου» (Ἀποκ. 3:16). Ὁ Χριστὸς δὲν θέλει τοὺς δικούς του νερόβραστους νὰ δίνουν μεσοβέζικες, διπλωματικὲς λύσεις, νὰ θέλουν καὶ τὸ σκύλο χορτάτο καὶ τὴν πίττα ἀκέραια.

Τὸ τετέλεσται –δηλ. τελείωσε τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων– ποὺ εἶπε ὁ Κύριος πάνω στὸ Σταυρό, μᾶς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ζήσουμε μὴ 100% χριστιανικὴ ζωὴ, χωρὶς συμβιβασμούς. Τὸ ἐγγυᾶται ὁ Κύριος.

Κοιτᾶτε πῶς παρουσιάζει τὸν Χριστιανὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στὴν πρὸς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ του (Ἐφ. 6, 10–20). Τὸν παρουσιάζει ὡς στρατιώτη τοῦ Χριστοῦ καὶ περιγράφει τὴν πνευματικὴ πανοπλία του: Θώρακα, ζώνη, θυρεὸ, περικεφαλαία, μάχαιρα. Ἐδῶ βλέπουμε ἀδελφοί μου ὅτι δὲν ἄφησε ὁ Χριστὸς τὸ πλᾶσμα του, κακομοίρη, ἄοπλο στὰ χέρια τοῦ σατανᾶ. Τοῦ ἔδωσε τέτοια ὄπλα, τέτοια πνευματικὴ πανοπλία ποὺ καθιστοῦν τὸν διάβολο κακομοίρη καὶ ἄοπλο στὰ χέρια τοῦ ἀνθρώπου.

Νὰ τί μᾶς λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος: «Ἀδελφοί ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ καὶ φεύξεται ἀφ' ὑμῶν. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ καὶ ἐγγιεῖ ὑμῖν» (Ἰακ. Δ. 8).

Γιὰ νὰ δοῦμε τί μᾶς λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας:

① Ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων (313–386 μ.Χ.).

16

1700 χρόνια πριν.

... Καὶ κακεῖς νὰ μὴν τολμήσῃ νὰ ὀρίσῃ τὸ πότε ἀκριβῶς θὰ γίνουν αὐτά, οὔτε πάλι νὰ κοιμᾶται ἡσυχῶς, διότι λέγει «Ἀγρυπνεῖτε ὅτι ὥρα οὐ δοκεῖτε ἔρχεται ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου». Ἄλλ' ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ γνωρίζωμεν τὰ σημεῖα τῆς συντελείας καὶ ἐπειδὴ ἀναμένομεν τὸν Χριστόν, διὰ νὰ μὴν ἀποθάνωμεν ἀπατηθέντες καὶ πλανηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι κινήθοντες ἐκ θείας προαιρέσεως προσήλθον εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτῶν καὶ εἶπον: «Εἰπέ ἡμῖν πότε ἔσται καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ συντελείας τοῦ αἰῶνος». Καὶ ὁ Κύριός μας ἀπήντησε: «Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ...» (Ματθ. 24:3).

Ἐδῶ χρειάζεται νὰ κάνουμε ἓνα σχόλιο. Ὁ Κύριός μας δὲν ἀρνήθηκε τὴν ἀπάντησιν ὅπως ἰσχυρίζονται σήμερον μερικοί: «Μὴν ἐξετάζετε αὐτὰ τὰ πράγματα. Εἶναι ἐπικίνδυνον. Δὲν εἶναι δουλειὰ σας κ. ἂ. Σ' αὐτοὺς λέγομεν ὅτι τὸ ἀντίθετον τῆς κατάχρησιν εἶναι ἡ καλὴ χρῆσις καὶ ὄχι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρήσεως.

Καὶ ἀφοῦ συνεχίσει ὁ Ἅγιος νὰ μιᾶ γιὰ αὐτὰ τὰ πράγματα προσθέτει «Λοιπὸν ἄνθρωπε, φύλαξε σὲ παρακαλῶ τὸν ἐκυτό σου. Ἐγχεῖς τώρα ὅλα τὰ προγνωστικὰ τοῦ Ἀντιχρίστου. Καὶ μὴ τὰ σκέπτεσαι μόνο ἐσὺ ἀλλὰ νὰ τὰ λέγῃς καὶ νὰ ἐνημερώνῃς καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσους δύνασαι περισσότερους».

② Ὁ Ἅγιος Ἰππόλυτος Ρώμης (I^{ος} αἰών. μ.Χ.).

«... Ἐφανερώθη Σωτὴρ ὡς ἀρνίον, καὶ αὐτὸς θὰ φανῆ ὡς ἀρνίον, ἀπὸ μέσα ὅμως θὰ εἶναι λύκος... Ὁ Κύριος ἐσφράγισε τοὺς πιστοὺς του, καὶ αὐτὸς θὰ σφραγίσῃ τοὺς δικούς του πιστοὺς».

Μᾶς κάνει ἐδῶ ἐντύπωση πῶς ὁ Ἅγιος καθαρὰ

17

αντιδιαστέλλει τὰ δύο σφραγίσματα σὰν δύο ἀντίθετα πράγματα.

3. "Αγ. Εἰρηναῖος, ἐπίσκοπος Λουγδούνου (B. αἰών. μ.Χ.).

Πρωτίστως στὸ σύγγραμμά του περὶ Ἄντιχρίστου ἐπιπλήττει με δριμύτητα αὐτοὺς ποὺ παραχαράσσουν τὸν ἀριθμὸ 666 μετὰ τὸ 616. Στὴν ἐποχὴ του πολλοὶ ζητοῦσαν νὰ βροῦνε ὀνόματα ποὺ τὸ ἄθροισμα τῶν γραμμάτων τους νὰ εἶναι 666. Συγχωρεῖ ὅσους ἀπλῶς καὶ ἀκάκως ἀντικατέστησαν τὸ 666 μετὰ τὸ 616 ἀλλὰ γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ κινήθηκαν ἀπὸ κενοδοξία τοὺς δηλώνει ὅτι δὲν θὰ εἶναι χωρὶς ζημία, χωρὶς τιμωρία ἢ πράξη τους. Τὸ ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἐφάνερωσε τὸν ἀριθμὸ αὐτὸ δὲν εἶναι τυχαῖο. Ἔχει κάποιο πρακτικὸ σκοπὸ. Πρέπει νὰ ἔχουμε τὸ νοῦ μας.

Καὶ τώρα θέλω ἰδιαίτερα τὴν προσοχὴ σας. Τὸ παρακάτω χωρίο τοῦ Ἁγίου Εἰρηναίου ἔχει χρησιμοποιεῖται ἀπὸ μερικοὺς σήμερα ἔξω ἀπὸ τὴ φυσικὴ σειρά τοῦ λόγου καὶ ὀδηγεῖ σὲ λάθη, σὲ πλάνη. Εἶναι σὲ συνέχεια τῶν ὄσων ἀναφέραμε πρὸς πάνω.

«Ἀσφαλέστερον οὖν καὶ ἀκινδυνώτερον τὸ περιμένειν τὴν ἐκβασιν τῆς προφητείας» (ἐδῶ σταματοῦν μερικοὶ γιὰ νὰ ὑποστηρίξουν μετὰ αὐτὰ τὶς δοξασίαις τους ἀλλὰ ὁ Ἅγιος συνεχίζει) «ἢ τὸ καταστοχάζεσθαι καὶ ὑπομαντεύεσθαι ὀνόματα τὰ τυχόντα, πολλῶν ὀνομάτων εὐρεθῆναι δυναμένων ἔχόντων τὸν προσηρημένον ἀριθμὸν καὶ οὐδὲν ἤττον μενεῖ ἢ αὐτὴ ζήτησις, εἰ γὰρ πολλὰ ἔστι τὰ εὐρισκόμενα ὀνόματα ἔχοντα τὸν ἀριθμὸν, ποῖον ἐξ αὐτῶν φορέσει ὁ ἐρχόμενος ζητηθήσεται». Καὶ καταλήγει: «Ἡμεῖς οὖν οὐκ ἀποκινδυνεύομεν περὶ τοῦ

ὀνόματος τοῦ Ἄντιχρίστου, ἀποφαινόμενοι βεβαιωτικῶς. Εἰ γὰρ εἶδει ἀναφανδὸν τῶ νῦν καιρῷ κηρύττεσθαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, δι' ἐκείνου ἂν ἐρρέθη τοῦ καὶ τὴν Ἄποκάλυψιν ἑωρακός... Νῦν δὲ τὸν μὲν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος ἐδήλωσε ἵνα φυλασσώμεθα ἐκείνου ἐργόμενον εἰδότες τίς ἐστίν. τὸ δὲ ὄνομα ἐσιώπησεν ὅτι μὴ ἄξιον ἀναγορεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου. (SOURCES CHRETIENNES τόμος 153 σελ. 381-385).

4. "Αγ. Ἀνδρέας καὶ Ἁγ. Ἀρέθας Καισαρίας

Καὶ τὴν μὲν ἀκρίβειαν τῆς ψήφου ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα ὁ χρόνος ἀποκαλύψῃ καὶ ἡ πείρα τοῖς νήφουσι.

5. "Αγ. Ἐφραίμ ὁ Σύρος 306-373 μ.Χ.

«Λοιπὸν ἀδελφοί μου φοικτὸς εἶναι ὁ ἀγὼν εἰς ὅλους τοὺς φιλοχρίστους ἀνθρώπους ὥστε μέχρι τῆς ὥρας τοῦ θανάτου μὴ δειλιάσωσι μηδὲ ἀμελήσωσι ὅταν χαράσῃ ὁ Δράκων τὴν σφραγίδα του ἀντὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Διότι πάντα τρόπον μεταχειρίζεται ὥστε οὐδὲως νὰ ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτήρος εἰς τὸν καιρὸν τούτου. Διότι ἐάν τις δὲν σφραγίζεται μετὰ τὴν σφραγίδα ἐκείνου, δὲν γίνεται αἰχμάλωτος εἰς τὰ φαντάσματα του, οὔτε ὁ Κύριος ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτὸν ἀλλὰ τὸν φωτίζει καὶ τὸν σύρει πρὸς τὸν ἑαυτὸν του.

Καὶ παρακάτω μᾶς λέγει: «Προσέχετε ἀδελφοί μου τὴν ὑπερβολὴν τοῦ Θερίου, διότι μεταχειρίζεται διάφορα τεχνάσματα πονηρίας. Ἄρχεται ἀπὸ τὴν γαστέρα (τὸ στομάχι), ἵνα τις μὴ ἔχων φαγητὰ ἀναγκασθῇ νὰ λάβῃ τὴν σφραγίδα ἐκείνου. (καταναλωτικὴ κοι-

νωνία) ὄχι ὡς ἔτυχεν εἰς πᾶν μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα καὶ εἰς τὸ μέτωπον, διὰ νὰ μὴν ἔχη ἐξουσίαν ὁ ἄνθρωπος νὰ κάμῃ μετ' αὐτὴν τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ, μήτε πάλιν εἰς τὸ μέτωπον νὰ σημειώσῃ τὸ ἅγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι γνωρίζει ὁ ἄθλιος, ὅτι ὅταν ὁ σταυρὸς τοῦ Κυρίου σφραγιστῇ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου λύει πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τοῦτο σφραγίζει τὴν δεξιάν τοῦ ἀνθρώπου». Ἐφραίμ ὁ Σύρος Μάρκου Σαρκοφάγου. Ἀθήναι 1935 σελ. 328.

«Ἐὰν ἀδελφέ μου παραλαμβάνῃς τὸν σταυρὸν εἰς τὴν βοήθειάν σου δὲν θὰ σὲ πλησιάσωσι κακὰ καὶ μάστιγα δὲν θὰ ἐγγίσῃ τὸ σῶμα σου. Διότι τοῦτον βλέπουσι αἱ ἐνάντια δυνάμεις, φρίττουσι καὶ ἀναχωροῦσι. Οὗτος κατήργησε τὴν πλάνην τῶν δαιμόνων, οὕτως τὴν οἰκουμένην πᾶσαν ἐφώτισε, οὗτος τὸ σκότος ἠφάνισε καὶ τὸ φῶς ἐπανήγαγε (ξαναέφερε). Ὡ ποῖον στόμα, ἢ ποῖα γλῶσσα μπορεῖ νὰ ἐγκωμιάσῃ τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος τῶν ὀρθοδόξων, τὸ νικηφόρον ὄπλον τοῦ μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ. Ὁ σταυρὸς εἶναι ἡ ἐλπίς τῶν Χριστιανῶν, ἡ βακτηρία τῶν χολῶν... (σελις 333). Καὶ συνεχίζει ὁ Ἅγιος νὰ πλέκῃ τὸ ἐγκώμιον τοῦ σταυροῦ.

Πῶς λοιπὸν ἀδελφοί μου με ποιὸ δικαίωμα, με ποιὰ λογικὴ νὰ ἀναμιξῶ τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρὸν μετ' τὸ διαβολικὸν χάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου, ὅπως μᾶς ὑποδεικνύουν μερικοί; Δὲν εἶναι μία βέβηλη πράξις;

Ἅπαντα τὰ πράγματα δὲν δέχονται ἁγιασμό. Π.χ. Τὴν πέτρα ἕνας ἅγιος μετ' τὴν προσευχὴν του μπορεῖ νὰ τὴν κάνει ψωμί. Δέχεται ἁγιασμό. Τὴν ἀκαθαρσία ὁμοίως ὄχι. Τὸ νερὸ τὸ διαβάλλει ὁ ἱερεὺς καὶ γίνεται ἁγιασμὸς ἀλλά, ζητῶ συγγνώμη, τὰ οὖρα ποτὲ δὲν γίνονται ἁγιασμὸς. Τί θὰ κερδίσουμε ἀν βάλουμε τὸ σταυρὸν πάνω στὸ χάραγμα, στὴ σφραγίδα τοῦ Ἀντιχρίστου; Μήπως ὁ διάβολος ἀγιάζεται, ἢ μήπως αὐτοὶ ποὺ λένε αὐτὰ εἶναι πιὸ φιλόφθωτοι ἀπὸ τὸ Θεό; Ἄν ἴσχυαν αὐτὰ, δὲν θὰ μᾶς τὰ ὑπεδείκνυε ὁ Θεός, δὲν θὰ τὰ ἔγραφε ἡ Ἁγία Γραφή δὲν θὰ τὰ ἀνέφεραν οἱ Πατέρες; Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας βλέπουμε τί γράφουν. Ἀκούστε τί λέγει ὁ Κύριος: «Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δουλεύῃ δύο κυριοὺς διότι ἢ τὸν ἕνα θὰ μισήσῃ καὶ τὸν ἄλλον θὰ ἀγαπήσῃ, εἰς τὸν ἕνα θὰ προσκολληθῇ καὶ τὸν ἄλλον θὰ καταφρονήσῃ. Δὲν μπορεῖτε νὰ δουλεύετε καὶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν μαμωνᾶ».

Μέχρι τώρα εἶδαμε τί μᾶς λένε ἡ Ἁγία Γραφή καὶ οἱ Πατέρες. Γιὰ νὰ δοῦμε τί ἔχουν νὰ μᾶς ποῦν ἄλλα, ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἅγιοι μάρτυρες.

Ἡ Ἐκκλησία τράφηκε ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς μέχρι σήμερα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ μετ' τὴν Ἱερὰ Παράδοσιν. Ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως εἶναι τὰ μαρτυρολόγια, δηλαδὴ οἱ διηγήσεις ἢ οἱ ἀναφορὲς γιὰ τὸ πῶς μαρτύρησε κάποιος ἀδελφός. Οἱ χριστιανοὶ διηγοῦνται αὐτὰ εἴτε στοὺς πιστοὺς τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός τους, εἴτε σὰν ἔκκλησία στέλλουν ἐπιστολὰς – ἀναφορὰς σὲ μιὰ ἄλλη ἔκκλησία κοντινὴ ἢ μακρινή. Ἔτσι π.χ. ἡ ἔκκλησία τοῦ Λουγδούνου, τῆς σημερινῆς Λυὸν στὴ Γαλλία, στέλλει ἐπιστολὴν στὶς ἔκκλησιες τῆς Μ. Ἀσίας καὶ Φρυγίας καὶ ἐκθέτει τὰ συμβάντα καὶ τὰ μαρτύρια τῶν ἀδελφῶν στὸ διωγμὸν ποὺ εἶχε προηγηθῆ, γύρω στὸ 177 μ.Χ.

Ἀργότερα ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς μάζεψαν ὁ-

λα αυτά τὰ γραπτά καὶ ἄγραφα μαρτυρολόγια καὶ τὰ παρέδωσαν στὴν Ἐκκλησία ὀργανωμένα καὶ συστηματοποιημένα.

Γιατὶ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ἔδωσε τόση μεγάλη προσοχὴ στὰ μαρτυρολόγια καὶ τράφηκε καὶ τρέφεται καὶ ἀπὸ αὐτά; Διότι μὲ τὸ μαρτύριο ὁ χριστιανὸς προσπογράφει τὴν πίστη του καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Νυμφίον Χριστό. Δίδει στὸν Ἀγαπημένο ὅ,τι πιὸ πολὺτιμο ἔχει. Τὴ ζωὴ του, τὸν ἑαυτὸ του.

Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ τὴ μνήμη τους μὲ τροπάρια, κανόνες, δοξαστικά, συναξάρια, ἀγρυπνίες, καὶ πανηγύρεις. Τοὺς τιμᾷς διότι εἶναι φωτεινὰ παραδείγματα γιὰ τοὺς πιστοὺς, διότι δὲν νέρωσαν τὸ κρασί τους, διότι ἐφῆρμωσαν τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν». Οἱ ἅγιοι μάρτυρες μαρτύρησαν καὶ γιὰ τὸν πλησίον. Μὲ τὸ παράδειγμά τους ἔχαι μόνον δὲν ἐσκανδαλίωσαν ἀλλὰ ἐθέρμαναν τὴν πίστη τῶν ἀδελφῶν, ἐστήριξαν τοὺς ὀλιγοψύχους, ἐνίσχυσαν καὶ ἄλλους συλληφθέντας χριστιανούς καὶ τοὺς ἐνδυνάμωσαν τὴν ὥρα τοῦ μαρτυρίου, ὥστε καὶ μὲ αὐτὸν τὸν ὑπέροχο τρόπο, τὴ θυσία, νὰ κηρύττουν τὸν Χριστό. Πολλὲς φορὲς αὐτοὶ οἱ δήμοί τους, βλέποντας τὴν καρτερίαν, τὴ χαρὰ καὶ τὴν εἰρήνην τῶν μαρτύρων ὁμολογοῦσαν μὲ μεγάλη φωνὴ τὸν Χριστό καὶ μαρτυροῦσαν καὶ αὐτοί. Ἀλλὰ τὸ πιὸ σημαντικό εἶναι ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος τοὺς τιμᾷ, δεῖχνει τὴν εὐαρέσκειά του γιὰ τὴ θυσία τους, εἴτε τὴν ὥρα τοῦ μαρτυρίου, εἴτε μετὰ τὸ μαρτύριο εἴτε καὶ στίς δύο περιπτώσεις. Π.χ.

Ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος βλέπει τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν Χριστὸ νὰ κάθεται στὰ δεξιὰ Του. Τὰ τίμια λείψανα τῶν μαρτύρων εὐωδιάζουν, θαυματουργοῦν, ἰατρεῦν.

Ἔχουμε περιπτώσεις ὅπου οἱ ἅγιοι μάρτυρες θὰ μπορούσαν νὰ ξεφύγουν, νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ μαρτύριο ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαναν. Ὅσοι τὸ ἔκαναν καὶ ἐπέστρεψαν ἀργότερα στὴν ἐκκλησία παρέμειναν γιὰ ἀρκετὰ χρόνια στὸν ἐξωνάρθηκα τοῦ ναοῦ χωρὶς Θείαν Κοινωνία, προσκλαίοντες.

Νὰ τί συνέβαινε. Ὑπῆρχαν περιπτώσεις ποὺ οἱ δικάζοντες τοὺς χριστιανούς πρότειναν διάφορες «ἀνώδυνες» ὅπως θὰ ἔλεγον σήμερα μερικοὶ, λύσεις, γιὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὸ μαρτύριο Π.χ.

Γυρνώντας τὸ κεφάλι ἀλλοῦ νὰ ρίξουν πάνω στὸ εἰδωλοκρατικὸ βωμὸ λίγο θυμίαμα ἢ νὰ κάψουν μερικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας ἢ μόνον νὰ ἀκουμπήσουν τὸν βωμὸ.

Πολλὲς φορὲς οἱ συγγενεῖς τῶν μελλοθανάτων χριστιανῶν ἐξαγόραζαν ἀπὸ τοὺς δικαστὲς πιστοποιητικὰ ποὺ ἀνέφεραν ὅτι ὁ τάδε κρατούμενος χριστιανὸς ἐθυσίασε χωρὶς βέβαια νὰ ἔχει γίνει κάτι τέτοιο.

Ἡ τοὺς παρώτρυναν νὰ κάψουν εἰδωλοκρατικὰ ἀντὶ γιὰ χριστιανικὰ βιβλία. Γιὰ ὅσους ὑποχωροῦσαν σὲ ὅλες αὐτὲς τίς προαναφερθεῖσες περιπτώσεις ἀκόμη καὶ στὴ μία ἢ στὴν ἄλλη ἀπὸ τίς δύο τελευταῖες περιπτώσεις ἡ Ἐκκλησία θεωροῦσε τὴν πράξη αὐτὴ ἄρνηση. Διότι στὴ συνείδηση καὶ τῶν εἰδωλοκρατῶν καὶ τῶν ἀσθενῶν στὴν πίστη εἶχαν πράγματι θυσιάσει. Ἡ Ἐκκλησία δὲν δέχεται τὸ βόλεμα τὸν συμβιβασμὸ σὰν

τρόπο ζωής της. Έχει και αντιπαράθετοι θαυμαστούς τρόπους ζωής.

Αυτό το βιβλίο, για όσους δέν τὸ ξέρουν λέγεται Πηδάλιο. Μὲ αὐτὸ πηδαλιουχεῖται, ὀδηγεῖται ἡ Ἐκκλησία. Σ' αὐτὸ μέσα υπάρχουν οἱ ἀποφάσεις τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, Τοπικῶν Συνόδων καὶ Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας γιὰ διάφορα θέματα ποὺ ἀπασχόλησαν κατὰ καιροὺς τὴν Ἐκκλησία. Ἐδῶ μέσα ἀναφέρονται ἀναλυτικὰ οἱ περιπτώσεις καὶ τὰ ἐπιτίμια ποὺ ἐπιβάλλονται σὲ κάθε περίπτωση ἀρνήσεως. Θὰ σὰς διαβάσω ἓνα πολὺ μικρὸ κομμάτι ποὺ εἶναι σχετικὸ μὲ τὸ θέμα μας.

Εἶναι μία παρατήρησις εἰς τὸν ΞΒ (62ο) Ἀποστολικὸ κανόνα.

«Φοβερὰ δὲ ἀληθῶς, γράφει, εἶναι ἡ ἱστορία, ὅπου ἀναφέρεται εἰς τὸν βίον τοῦ μεγάλου Παύλου. Οὗτος γὰρ εἶχε μαθητὴν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἓνας Ἑβραῖος ποτε εἶπε ταῦτα· ὁ Χριστὸς ὅπου προσκυνεῖτε ἐσεῖς, δὲν εἶναι ἐκεῖνος, ὅπου μέλλει νὰ ἔλθῃ ἀλλὰ ἄλλος. Πρὸς τὰ ὅποια λόγια μὲ ἀπλότητα ἀπεκρίθη ἐκεῖνος τοῦτο μόνον, ἴσως ἔτσι εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ παρευθὺς, ὦ τοῦ θαύματος, ἔχασε τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Τόσον γὰρ λεπτὸν πράγμα εἶναι ἡ πίστις, ὥστε ὅπου ἡμπορεῖ νὰ τὴν ἀρνηθῆ καὶ ὅποιος παραβῆ μίαν μοναχὴν συλλαβὴν ἢ κάμη ἓνα νεῦμα μοναχὰ κατὰ τῆς πίστεως. Διότι οἱ τοιοῦτοι δὲν δύνανται νὰ τὴν ἀλάβουν (τὴν πίστη) ὡς ὁ προφηθεῖς, χωρὶς μεγάλην μετάνοιαν καὶ ἱκανοποίησιν.

Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες γιορτάσαμε τὸ μαρτύριο τῶν Σαράντα Μαρτύρων ποὺ ἐτελειώθησαν στὴ λίμνη τῆς Σεβάστιας. Ἀκοῦστε πῶς ἐνεθάρρουν ὁ ἓνας τὸν ἄλλον γιὰ νὰ μὴν ἀρνηθοῦν τὸν Χριστὸ καὶ νὰ μποῦν στὰ παγωμένα νερά τῆς λίμνης: «... Δριμύς ὁ χειμὼν ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος, θλιβερός ὁ πάγος ἀλλὰ ἡ ἀπόλαυσις τοῦ Παραδείσου γλυκυτάτη» ὄλιγον ἄς ὑπομείνωμεν καὶ θὰ μᾶς θερμάνῃ ὁ κόλπος (ἡ ἀγκαλιά) τοῦ Ἁβραάμ. Ἐναντι τοῦ κόπου μιᾶς νυκτός, ἄς ἐξαγοράσωμεν χαρὰν αἰώνιον. Πόσοι στρατιῶται εἰς τὸν καιρὸν μας δὲν ἔπεσαν εἰς τὸν πόλεμον διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ φθαρτοῦ βασιλέως. Ἡμεῖς διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀφθάρτου Βασιλέως, τόσον λίγον νὰ μὴν ὑπομείνωμεν. Μὴ δειλιάσωμεν λοιπὸν ὃ συστρατιῶται· μὴ δῶμεν ὅτα τῷ διαβόλῳ. Σῶμα εἶναι ἄς μὴ τὸ λυπηθῶμεν. Ἐπειδὴ ὅπωςδὴποτε μέλλει ἐν καιρῷ νὰ ἀποθάνωμεν. Ἄς ἀποθάνωμεν λοιπὸν τώρα θεληματικῶς, διὰ νὰ ζήσωμεν αἰώνιος. Ἄς γίνωμεν θυσίαν εἰς τὸν Θεὸν θυσιάζοντες τὰ μέλη μας ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ». Βλέπετε ἀδελφοί μου σὲ τί ἐπίπεδα πνευματικὰ ζοῦσαν οἱ μάρτυρες, ἄνθρωποι σάν κι ἐμεῖς, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ; Ἀποτέλεσμα: Σαράντα στεφάνια κατεβαίνουν ἀπὸ τὸν Οὐρανὸ καὶ τοὺς στεφανώνουν.

Ὁ Μέγας Βασίλειος στὴν ὁμιλία ποὺ ἔκανε τὸν καιρὸ ἐκεῖνο στοὺς χριστιανούς τῆς Ἐπισκοπῆς του γιὰ τὸν Μάρτυρα Γόρδιο ἀναφέρει τὰ ἑξῆς: Οἱ φίλοι του τοῦ ἔλεγαν «Εἰπέ τὴν ἀρνήσιν μόνον μὲ τὸν λόγο καὶ κράτα τὴν πίστην μὲ τὴν ψυχὴ, ὅπως θέλεις. Πάντως ὁ Θεὸς δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὁμιλοῦντος. Διότι ἔτσι θὰ ἡμπο-

ρέσης και τὸν δικαστὴ νὰ καταπραύνης και τὸν Θεὸν νὰ ἐξιλεώσης».

Και ὁ μάρτυς ἀπήντησε: «Ἡ γλώσσα ἡ ὁποία ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Χριστὸ δὲν ἀνέχεται νὰ εἰπῇ κάτι ἐναντίον τοῦ Κτίστου. Διότι μὲ τὴν καρδίαν πιστεύομεν εἰς τὴν δικαίωσιν, μὲ τὸ στόμα δὲ ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁδηγεῖ εἰς τὴν σωτηρίαν. Ἀπὸ τὰ λόγια μας μᾶς κρίνει (ὁ Θεός). Ἀπὸ τὰ λόγια μας μᾶς δικαίώνει και ἀπὸ τὰ λόγια μας μᾶς καταδικάζει. Ἄς μὴ πλανᾶσθαι. Ὁ Θεὸς δὲν ἐμπαίζεται. Δὲν ἔχετε ἀναγνώσει τὴν φοβερὰν ἀπειλὴν τοῦ Κυρίου, «ὅποιος μὲ ἀρνηθῆ ἔμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους και ἐγὼ θὰ τὸν ἀρνηθῶ ἔμπρὸς εἰς τὸν Πατέρα μου τὸν Οὐράνιον».

Νὰ πῶ και ἓνα ἄλλο παράδειγμα στὴν ἀγάπη σας, γιατί πρέπει νὰ εἰπωθῆ.

Ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης ἔγινε αὐτοκράτορας τοῦ Βυζαντίου μετὰ τὸν Κωνσταντίνον, υἱὸν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Ὁμοίως ἦταν εἰδωλωτάτης και ἐπέφερε πολλοὺς διωγμοὺς στὴν Ἐκκλησία. Ἐνα ἀπὸ τὰ ἔργα του ἦταν κι αὐτό: Ἦξερε ὅτι οἱ Χριστιανοὶ νῆστευαν τὴν πρώτη ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν και διατάσσει νὰ σηκωθοῦν ἀπὸ τὴν ἀγορὰ ὅλα τὰ τρόφιμα και νὰ ἀντικατασταθοῦν μὲ ἄλλα τὰ ὁποῖα εἶχαν ραντιστῆ και μianθεῖ μὲ αἵματα θυσιῶν εἰδωλωτρικῶν χωρὶς αὐτὸ νὰ γίνῃ γνωστὸ στὸ κοινὸ. Τί συνέβη ὁμοίως.

Ἐμφανίζεται στὸν Πατριάρχῃ Εὐδόξειο ὀφθαλμοφανῶς ὁ μάρτυς Θεόδωρος και τοῦ λέγει: «Ὅσο πῶ γρήγορα μπορεῖς μάζεψε τοὺς Χριστιανοὺς και πὲς τους νὰ μὴ φᾶνε τίποτα ἀπὸ αὐτὰ πού βρίσκονται στὴν ἀγορὰ γιατί ἔχουν μianθεῖ. Σ' αὐτοὺς δὲ πού δὲν ἔχουν

νὰ φᾶνε φτιάξε κόλλυβα και δῶσε τους». Ἔτσι καταισχύνθη ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανός, διότι κανεὶς δὲν ἀγόρασε τὰ μασμένα τρόφιμα. Ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ τὴν μαροφαγία ἄρνηση και στὸ Πηδάλιο ὑπάρχουν σχετικοὶ κανόνες πού κανονίζουν (τιμωροῦν) τοὺς μαροφαγήσαντας.

Ὁ Θεὸς δὲν ἀφήνει και δὲν θὰ ἀφήσει τὸν λαὸ Του. Ἐμεῖς μὴ γνωρίζοντας τὰ μεγαλεῖα τῆς Πίστεώς μας ζητᾶμε σήμερα συμβιβασμούς, κάνομε «ἐξυπνάδες», «απονηριές», νομίζομε ὅτι βαδίζοντας κάποιον ἄλλο δρόμο και ἔχι αὐτὸν πού περιεπάτησαν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας θὰ ζήσομε καλύτερα. Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ζωὴ. Μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Ἐκκλησία τῶν κατακομβῶν, τῶν σπηλαίων, τοῦ ἀμφιθεάτρου, τῆς πυρᾶς, τοῦ μαρτυρίου. Δὲν μπορεῖ και δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀρνηθῆ τὸν ἑαυτὸ της.

Μὰ σὰ νὰ σᾶς ἀκούω νὰ μοῦ λέτε. Καλὰ μᾶς τὰ εἶπες, τὰ καταλάβαμε ὅλα μὰ γιὰ πὲς μας τί πρέπει νὰ κάνομε ἐμεῖς ἐδῶ οἱ ἀδελφοὶ στὸν κόσμον, τί θέλει ἀπὸ μᾶς ὁ Κύριος;

Ὁ Κύριος θέλει αὐτὰ πού σᾶς λέει ὁ Ἐπίσκοπός σας και οἱ ἱερεῖς σας. Δηλαδή ἀφοῦ εἴμαστε βαπτισμένοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ἔχομε μετάνοια. Τί θὰ πῆ μετάνοια; Ἀλλαγὴ νοοτροπίας, ἀλλαγὴ σκέψης, ἀλλαγὴ ζωῆς. Νὰ βγαίνομε καθημερινὰ ἀπὸ τὸ δρόμο τῆς ἁμαρτίας και νὰ βαδίζομε τὸ δρόμο τῆς Ζωῆς, τῆς Χάριτος. Νὰ ἔχομε Πνευματικὸ. Νὰ ἐξομολογοῦμασε και νὰ κοινοῦμε μὲ συναίσθηση τὸ τί κάνομε ἐκεῖνη τὴν ὥρα, νὰ ποθοῦμε νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Χριστὸ μας διότι χωρὶς Χριστὸ ἡ καθημερινὴ ζωὴ

μας είναι καθημερινός θάνατος. Νά ἐκκλησιαζόμεστε τουλάχιστον τίς Κυριακές και τίς γιορτές. Νά διαβά- ζουμε πνευματικά βιβλία, νά κάνουμε ἐλεημοσύνες, νά ἀγαπάμε τὸν Θεὸ και τὸν συνάνθρωπό μας. Αὐτὰ πολὺ συνοπτικά.

Ξέρω ὅτι ἔχετε φόβο στὴν καρδιά σας ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀκούσατε γιὰ τὸ μέλλον.

Θά ἤθελα ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο νά δοῦμε μαζὶ τί μᾶς λέγει ὁ Ἅγιος, Ἱερομάρτυς και ἱσαπόστολος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός:

Ἅγ. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ «Διδαχές»

Ἐκτόμῃ νά στοχάζεσθε και τὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας, καθὼς γράφουν τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλη- σίας μας και λέγουν εἰς τὸν ὀγδοὺν αἰῶνα ἔχει νά γένη τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Μὰ πρωτότερα ἔχει νά γεννηθῆ ὁ Ἄντιχριστος και νά κάμῃ τόσα κακά εἰς τὸν κόσμον και ἔχη νά ὀνομάσῃ τοῦ λόγου του υἱὸν Θεοῦ και θέλει σταθῆ βασιλεὺς νά ὀρίσῃ τὸν κόσμον ὅλον και νά κάμῃ θαύματα κατὰ φαντασίαν, διὰ νά πλανᾷ τοὺς ἀνθρώπους νά τὸν ὀμολογήσουν διὰ Χριστὸν και ὅσοι τὸν πιστεύουν νά τοὺς τάξῃ τόσα ἀγαθὰ και ὕστερα νά τοὺς βουλώνῃ εἰς τὸ μέτωπον, μάλιστα οἱ Ἑβραῖοι ὅλοι ἔχουν νά τὸν πιστεύσουν. Διὰ ἡμᾶς τοὺς χριστιανοὺς ἔχει νά στείλῃ ὁ Θεὸς τὸν προφήτην Ἡλίαν διὰ νά παραγγείλῃ και νά διδάξῃ ὅσοι ἔχουν ἅγιον Βάπτισμα, τὴν βούλαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, νά φυλάγονται νά μὴν πιστεύουν ἐ- κείνον τὸν πλάνον Ἄντιχριστον και ἐκεῖνα ὅπου τά- ξει εἶναι ὅλα ψεύτικα διὰ νά τοὺς γελάσῃ, νά τοὺς βουλώσῃ. Καὶ καλύτερα νά τυραννισθοῦν και νά θα- τατωθοῦν παρὰ νά τὸν πιστεύουν και νά βουλωθοῦν.

Αὐτὰ και ἄλλα ἔχει νά διδάξῃ ὁ προφήτης Ἡλίας. Καὶ ὕστερα ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἀκούοντας τὸ κήρυγμα τοῦ προφήτη Ἡλία ἔχει νά λυσσάξῃ ἀπὸ τὸν θυμὸ του και νά τυραννῆ και νά παιδεύῃ ὄσους δὲν τὸν πιστεύουν μὲ τὰ πλέον χειρότερα βασανιστήρια και καλότυχος και τρισμακάριος ὅποιος ὑπομείνῃ και δὲν βουλωθῆ, ἐκεῖ- νος βέβαια θέλει στεφανωθῆ και θέλει σταθῆ εἰς τὸν χορὸν τῶν μαρτύρων. Καὶ πάλιν ἄθλιος και ταλαίπωρος ὅποιος πλανηθῆ και τὸν πιστεύσῃ και βουλωθῆ, ἐκεῖ- νος ἔχει νά καίεται πάντοτε εἰς τὴν αἰώνιον κόλασιν μαζὶ μὲ τὸν πλάνον Ἄντιχριστον.

Αὐτὰ λογιάζω, ἀδελφοί μου, σᾶς ἐτρόμαξαν τὴν καρδίαν και ἀληθινὰ φοβερὰ πράγματα εἶναι και ἐγὼ ὅπου τὰ λέγω τρέμω και δειλιῶ, μὰ τί νά κάμω ὅπου ἔχω χρέος νά σᾶς τὰ φανερώσω. Λοιπὸν ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ τὰ κακά τοῦ κατηραμένου Ἄντιχριστοῦ θέλει λάμ- ψει ὁ Πανάγιος σταυρὸς ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανόν. . . (Ἰωάννου Μενούνου. Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ. Διδαχές και Βιογραφία ἐκδόσεις Τῆνος Σελίς 176-177).

«... Καθὼς εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Νῶε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπίστευον ἀλλὰ τὸν ἐπεριγελοῦσαν, ἕως ὅπου ἦλθεν ἐξάφνωσ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ και ὁ κατακλισμὸς και ἐπνι- ξεν ὅλον τὸν κόσμον, ὁμοίως και τώρα χριστιανοὶ μου εἰς τὴν Δευτέραν Παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ μας δὲν ἔ- χουν νά πιστεύσουν οἱ ἄνθρωποι καθὼς και τότε δὲν ἐπίστευσαν. Τὸ ἤξεύρω και ἐγὼ χριστιανοὶ μου πὼς μὲ περιγελοῦν και λέγουν: Τώρα ἦλθεν ἐσὺ παλαιοκα- λόγερε, νά μᾶς εἰπῆς λόγια ἐδικά σου. Τὰ λόγια ὅπου σᾶς λέγω δὲν εἶναι ἐδικά μου, εἶναι λόγια τοῦ Πανα- γίου Πνεύματος, οἱ ἁμαρτίες εἶναι ἐδικές μου, και ὁ

ποιος θέλει να πιστευση, πλὴν εἶναι ὁ καθέννας ἐλεύθερος καὶ ὅπως θέλει νὰ κάμῃ. Ἐγὼ τὸ χρέος μου κάμνω, τὴν πραγματείαν μου» (σελ. 269 ὡς ἀνωτέρω).

Κατ' ἀρχὴν δὲν λέμε, δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ποῦμε καὶ νὰ ὀρίσουμε πότε θὰ γίνουιν ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ κατ' ἐντολὴν τοῦ Κυρίου γρηγοροῦμε γιὰ νὰ μὴν πέσουμε σὲ πειρασμό.

Ἀκούστε πῶς μᾶς ἐνθαρρύνει, πῶς μᾶς παρηγορεῖ, τί λόγια βάζει στὴν καρδιά μας ὁ Κύριος. «Μὴ φοβᾶσαι σὺ μικρὸ ποιμνιο. διότι ὁ Πατέρας εὐαρεστήθηκε νὰ σᾶς δώσῃ τὴν βασιλείαν (Λουκ. ΙΒ 32). Μὴ φοβᾶσθε. Νὰ ἐγὼ εἶμαι μαζί σας ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος (Ματθ. κη 20). Τί λοιπὸν θὰ ποῦμε ἐπ' αὐτά. Ἐὰν ὁ Θεὸς εἶναι μὲ τὸ μέρος μας ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ἐναντίον μας (Ρωμ. η 31-32). Ἐλάβατε πνεῦμα ποῦ σᾶς κάνει υἱοὺς διὰ τοῦ ὁποίου φωνάζομεν «Ἀββᾶ, Πατέρα» (Ρωμ. Η 16). Βλέπετε πῶς μᾶς ἐδίδαξε ὁ Χριστὸς νὰ προσευχώμεθα. «Πάτερ ἡμῶν...» «Πατέρα μας...» Καὶ τί Πατέρας. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ (Α. Ἰω. Δ, 9) Μπροστά σ' αὐτὲς τὶς τρεῖς λέξεις τὰ πάντα ὠχρειοῦν, σβήνουν. «Θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκησα τὸν κόσμον (Ἰω. ΙΣΤ 33). Δὲν σᾶς ἔχει καταλάβει δοκιμασία μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν συνήθη σὲ ἀνθρώπους. Ὁ Θεὸς εἶναι πιστὸς καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσῃ νὰ δοκιμασθῆτε περισσότερο ἀπ' ὅτι μπορεῖτε νὰ βαστάξετε ἀλλὰ μαζί μὲ τὴν δοκιμασία, θὰ δώσῃ καὶ τὴν διέξοδο, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ βαστάξετε (Α. Κοριν. Ι 13). Φρονῶ ὅτι τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν συγκρινόμενα πρὸς τὴν δόξαν ποῦ μέλλει νὰ ἀπο-

καλυφθῇ σὲ μᾶς (Ρωμ. Η 18). Ἐὰν μόνο διὰ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἔχομε ἐλπίσει εἰς τὸν Χριστὸν εἴμαστε οἱ πιὸ ἀξιολύπητοι ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους (Α. Κορινθ. ΙΕ 19). Ποιὸς θὰ μᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός, ἢ πείνα ἢ γύμνια ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα. Ἀλλὰ εἰς ὅλα αὐτά εἴμεθα μὲ τὸ παραπάνω νικηταὶ διὰ τοῦ Χριστοῦ ποῦ μᾶς ἀγάπησε (Ρωμ. η 35, 37). Ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωσε πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. (Β. Τιμ. Α, 7).

Μὲ αὐτὰ καὶ ἄλλα μᾶς ἐνθουσιάζει μᾶς ἐνθαρρύνει, μᾶς παροτρύνει καὶ μᾶς παρηγορεῖ ἡ Ἁγία Γραφή.

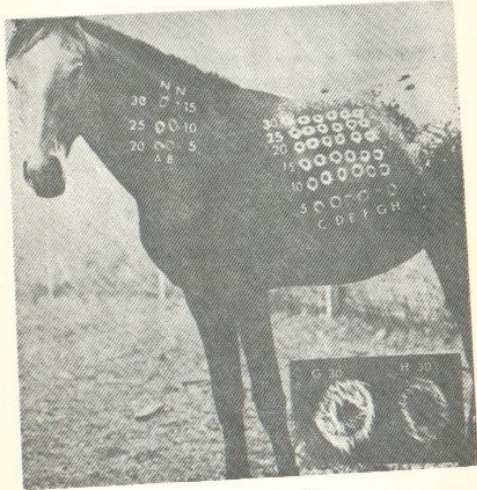
Τὸ πρόβλημά μας ἄρχισε ἀπὸ τότε ποῦ ξεχάσαμε ὅτι ἐδῶ εἴμαστε στὴν ἐξορία καὶ ὅτι ἄλλοῦ εἶναι τὸ σπίτι μας, ἡ πατρίδα μας καὶ θελήσαμε νὰ κάνουμε τὴ γῆ ἕναν ἐπίγειο ὕλικὸ παράδεισο. Μὰ ἂν αὐτὴ ἡ ἐξορία εἶναι τόσο γλυκεῖά, τόσο ὁμορφὴ ποῦ δὲν θέλομε νὰ τὴν ἀποχωριστοῦμε γιὰ φανταστῆτε πόσο γλυκὴ, πόσο ὁμορφὴ θὰ εἶναι τὸ σπίτι μας (στὸν οὐρανὸ).

Τὸ πιὸ συνταρακτικὸ γεγονός, τὸ πιὸ συνταρακτικὸ νέο ἔλιον τῶν ἐποχῶν εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδίδαξε τὴν ἀλήθειαν, ἐθαυματουργήσῃ, ἐσταυρώθη, ἀνεστήθη... ἀνελήφθη... πάλιν ἔρχεται μετὰ δόξης.

Ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι μικρὲς εἰδησοῦλες. Ἡ καλύτερη προετοιμασία γιὰ τὰ χρόνια ποῦ ἔρχονται εἶναι νὰ γίνουμε καλύτεροι χριστιανοί, νὰ ἀγωνιζόμεστε νὰ κρατήσουμε τὴν πόρτα τῆς καρδιάς μας ἀνοιχτὴ στὸ ἔλεος, στὸ φωτισμὸ καὶ στὴ Χάρη τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ Κύριός μας εἶναι ὁ Κύριος τοῦ παντός. Φροντί-

ζει και αγιάζει όλον τον άνθρωπο. Ζωοποιεί τὰ πάντα, είναι πατήρ ολιχημῶν. Καὶ ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε παιδιά του δὲν μπορούμε παρὰ νὰ ἐνώσουμε τίς προσευχὲς μας μαζί με ὅλους τοὺς ἀγίους ποὺ ἔζησαν ἀπὸ τοὺς αἰῶνας λέγοντες «Ἀμήν. Ἐρχου Κύριε» (Ἀποκάλυψη Ἰω. ΚΒ. 20).

Ἐνα σφραγισμένο ἄλογο.